

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sted for banepakker og mindre partier stykgods. Større partier afhentes af vognmanden direkte hos kunderne, og statsbanernes lastvogn vil på sin eftermiddagstur fra Kalundborg til Slagelse medtage det indleverede gods, så at der daglig på hverdage vil være befordringsmulighed for stykgods såvel til som fra Kalundborg.

Endelig skal jeg tilføje, at statsbanerne selvfølgelig meget nøje har undersøgt de økonomiske muligheder for at bevare Jerslev station. Disse undersøgelser har altså vist, at det ikke vil være forsvarligt at bevare stationen.

Thisted Knudsen: For at undgå enhver misforståelse vil jeg gerne understrege, at jeg selvfølgelig er enig med den højtærede minister for offentlige arbejder i, at der bør foretages alt, hvad der er muligt af rationaliseringsbestrebelse inden for statsbanerne.

Ministeren nævner, at der har været en deputation for en måneds tid siden i København, og det er selvfølgelig rigtigt — jeg var med — men det, der var det bitre ved dette besøg, var, at da vi kom, meddelte ministeren, at beslutningen var truffet, underskriften var givet. Det er det, befolkningen føler er en forkert behandling. Hvad kan det nytte, man kommer ind til København og så får at vide af ministeren, at klokken er faldet i slag? Det er det, jeg gerne vil forhindre i fremtiden.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det er jo muligt, at jeg ved det pågældende besøg burde have optrådt noget mere diplomatisk og skulle have sagt, at vi gerne ville overveje sagen; men det er imod min natur, når jeg mener, noget er tilstrækkeligt undersøgt, og sagen er afgjort, at give folk falske forhåbninger. Der var efter mit bedste skøn efter de undersøgelser, der havde fundet sted, ingen anledning til at give et andet svar, end at beslutningen var truffet, ellers kunne vi ikke spare de 280 000 kr., som jeg går ud fra det ærede medlem er enig med mig i det er rigtigt at spare.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Viola Nørlov** til handelsministeren:

„Har handelsministeren mulighed for med den nuværende lovgivning at påbyde, at vægten i forretninger skal anbringes, så forbrugerne selv er i stand til at kontrollere den?“

Viola Nørlov: Med mellemrum har Forbrugerrådet fået henvendelser om vægte, der er anbragt således, at kunderne ingen mulighed har for at kontrollere dem. Vi er blevet spurgt, om ikke Forbrugerrådet i sådanne tilfælde kunne skride ind. Vi har ikke kunnet svare de pågældende andet, end at de måtte søge hen til de handlende, hvis vægt stod korrekt, et råd, som, hvis det blev fulgt af forbrugerne, ville være effektivt.

Nu har hele dette problem været rejst i dagspressen, og selv om jeg personlig tror, at det ikke er mange handlende, det drejer sig om, synes jeg dog, det er et rimeligt forbrugerkrav, at kunden ved en handel selv er i stand til at kontrollere vægten. Derfor tillader jeg mig at rette følgende spørgsmål til den højtærede handelsminister: har handelsministeren mulighed for med den nuværende lovgivning at påbyde, at vægten i forretninger skal anbringes, så forbrugerne selv er i stand til at kontrollere den?

Formanden: Jeg henstiller, at der bliver mere ro i salen.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Det spørgsmål, som det ærede medlem fru Viola Nørlov stiller, om handelsministeren har mulighed for på grundlag af den nuværende lovgivning at påbyde, at vægten i forretninger skal anbringes, så forbrugerne selv er i stand til at kontrollere den, mener jeg at kunne besvare bekræftende.

I den gældende lov, lov nr. 65 af 28. februar 1950 om mål og vægt, hedder det i § 6, stk. 2, bl. a., at handelsministeren træffer bestemmelse om, „hvorledes måling og vejning skal udføres“, altså en formulering, der ganske svarer til loven af 1907. I medfør af 1907-loven udfærdigedes i 1928 en bekendtgørelse, hvorved det bestemtes, at vægte, som er bestemt til butiksbrug og lignende, skal være forsynet med skala på begge sider, således at vejningsresultatet